

Mé cesty nejsou jejich cestami!

No opravdu nejsou, aspoň to máme s milým Pánembohem společné. Proč? No, protože by mě přece přejeli. Mojí drazí spoluobčané a třebeničtí sousedé přeci už po světě nechodí ale *jezdí*. A to včetně sotva ochmýřených mladíčků a výrostků, kteří se jenjen tetelí, aby jim mezi koleny nebo pod sedacím svalem něco zaburácelo, pročez si z prvních vydělaných peněz kupují neuvěřitelné rachotiny, v nichž se pak za ohromného hluku a rachotu předvádějí prsaté polovině mládeže - nejlépe tak v půl jedenácté večer. Ale nezačíná to až s probuzením hormonů. Moje ani ne desetiletá sousedka, se mi chlubila, že mají doma **pět** aut. Panečku! V takovém světě ovšem unikám na co nejneshůdnější polní cesty, těším se z každé povětrnostní kalamity, z hlubokého sněhu, krup a prudkého deště, tedy ze všeho, co tyhle majitele plechových oblud sdostatek vystraší, aby nevystřikovali čumák z domu, tedy pardon, z garáže. Skoro si říkám, že by stálo za to vytvořit nějakou nadaci "*Bariéry*", která by se ovšem nezabývala jejich odstraňováním, ale vytvářením, protože - co všechny tyhle benzínové kolatce spolehlivě odradí, je byť jen jediný schůdek, nebo raději dva.

Homo automobilis (vyšší vývojový typ *homo habilis*; má již zcela transformované končetiny do progresivního, rotaci uzpůsobeného tvaru; řídká setkání s tímto vývojovým stupněm vyvolala dle nejnovějších bádání u antických myslitelů představu ideálního pohybu – kruhovitého, a potažmo ideláního tvaru - kružnice a podnítila tak počátek řecké geometrie) si ovšem o své cestičky řádně dbá a pečuje. Když někdy z čiré nutnosti je musím použít, nebo v pozdních večerních hodinách, kdy i kolatci již mají svého drandění dost a pochrupují někde v garáži, vyrazím tou jejich *širokou cestou*, hned se pozná rozdíl. Hezky se to experimentálně prokáže v městských i neměstských sídlech, kde jakýsi ještě asi nezrušený zákon, nebo snad i jen zvyk velí, kromě cest pro kolatce, občas oddělit i úzký pruh při stěně domů pro chodce. Ten ovšem může být klidně neúplný, přerušovaný, klikatý i výmolovatý, což by samozřejmě žádný kolatec nestrpěl. Navíc se pro něj městská rada vybičuje ještě tak k zámkové dlažbě, která je zakopávací a šíleně na ni bolí nohy. (Znám i místa, kde mají chodníky z drolivých *betonových* panelů, například Štětí.) Jo ale ten druhý, široký pruh, to musí být asfaltek jako mléko, který pod nohou jen pruží, pokud si na něj chodec odváží stoupnout.

Před mnoha lety jsem prosazoval reformu práva přednosti (pěkně lapidárně jí říkají angličané: Right of Way), aby spíše vyhovovala pradávným patriarchálním zvykům, to jest, že by přednost měl mít *starší*. A protože se to může v konkrétních situacích těžko porovnávat, navrhoval jsem aplikovat tuto přesnost staršího nikoli individuálně, ale

fylogeneticky: Tudiž porovnáme-li člověka rozumného, šneka a člověka automobilního, měl by být pořádek jízdy následující : šnek - chodec - automobilový plechatec. A snažil jsem se toto pravidlo i prakticky aplikovat. Nesetkalo se to příliš s pochopením. Opravdu mi tedy nezbyvá nežli mou cestu, cestu lidskou zcela oddělit od cest od cest druhu *homo automobilis*. On Jahve asi taky dobře věděl, proč se usídlil na nepřístupném Sinaji, a ta řecká bohémská *drinking party* pro změnu na Olympu. A jen pro úplnost: formu *drinking party* považuji za lepší realizaci lidství, nežli uspokojení pocitu moci, jež dává tuna plechu pod pr...